

ψήφου, πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸν ἐκλογέα, διὰ προσφόρου καὶ ἐννόμου διδασκαλίας. Οὔτε ἄγνοια νόμου ἐπιτρέπεται, οὔτε ἄγνοια καλῆς χρήσεως ψήφου. Εἰς τὸν λαὸν πρέπει ν' ἀφεθῇ σὴν ἡ τιμὴ τῆς ὑθικῆς νίκης, ἢν θὰ καταγάγῃ, ἐὰν θελήσῃ, κατὰ τῆς παρανομίας ἀλλ' εἰς τὸν λαὸν ἐπίσης θὰ βαρύνῃ καὶ σὴν ἡ κατάκρισις, ἐὰν δρυγιάζων ἐντὸς καπηλεῖου η παρασυρμένος ἀπὸ αἰσθήματα ψυχικά ἐκλά-
βῃ καὶ πάλιν παιδιάν τὴν χρῆσιν τῆς ψήφου. Δὲν εἶναι τρομερώτερον καὶ πικρότερον πρᾶγμα διὰ τοὺς λαοὺς, εἰμὴν ἀκούσωσι δὲ τὸν λαὸν καὶ εἶναι τῆς κακῆς τῶν τύχης ἄξιοι, διότι διδαχθέντες καὶ προτραπέντες ἐν καιρῷ, ἀντὶ νὰ ἔξερθσιν εἰς περιωπήν, ἐπροτίμησαν νὰ μείνωσιν κυλιόμενοι εἰς τὸν βρέθρον.

Julius

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΔΖΑ

Σάββατον, ὥρ. 4 μ. μ.

Μετὰ βραχείαν, ὡς εἴπομεν, διακοπὴν, λαμβάνει τὸν λόγον δ. Βίσαγγελεὺς κ. **Καραδζᾶς**. 'Η ἀγόρευσίς του δὲν θὰ διηνθισμένη μὲν ἀνθὴ ρήτορική: ' θὰ δικαίωσεν καθαρά, πολὺ σαφῆς καὶ συνέδεσ τοὺς μίτους τῆς πολυσχιδοῦς ὑπόθεσεως μετὰ τέχνης δεσποινίδος πλεκούσης τρίχαπτον. 'Ο κ. Βίσαγγελεὺς τῶν ἐν Σύρῳ Κακουργιοδικῶν, καθ' ὃ σον ἡδυνήθην νὰ ἐννοήσω ἀκούσας καὶ ἀναστραφεὶς μετ' αὐτοῦ, δὲν ζητεῖ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀτομικότητα του ἐν τῇ κατηγορίᾳ, ἀλλὰ τὰ πράγματα καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν

πραγμάτων. 'Η ἀγόρευσίς του δὲν θὰ γίμνα λόγου, μοὶ πρέσεν δικαίως ὡς περισταλεῖσα ἐντὸς τῶν δρίων τῆς ἀδρότητος καὶ τοῦ δικαίου. Τῆς ἀγορεύσεως ταύτης ἐκρατήσαμεν δοσον ἡδυνήθημεν εὐρείας σημειώσεις.

*
**

Εέσαγγελεὺς. 'Η σημερινὴ ὑπόθεσίς, κύριοι "Βισαγγελεὺς, διαφέρει τῶν λοιπῶν ὑπόθεσεων, διὸ συνήθως δικάζετε. 'Αποδίδεται εἰς τοὺς κατηγορουμένους πρᾶξις ἀτιμωτικὴ, κιθδηλεῖα καὶ παραχάραξις κιθδήλου γραμματοσήμου οὐδόλως διαφέρουσα τῆς κλεπτῆς. Εἰς τὴν κλοπὴν ἀμέσως προσβάλλεται τὸ ἀτομον' εἰς τὴν παραποίησιν προσβάλλεται ἡ δημόσιος περιουσία: ἀλλ' ἡ προσβολὴ αὕτη ἀντανακλᾷ καὶ ἐπὶ τῶν ἀτόμων. Διάτι τὸ δημόσιον διὰ νὰ συντηρηθῇ ἐπιβάλλει φόρον; οἱ δὲ φόροι βρύνουν τὴν γεωργικὴν καὶ τὴν ἐμπορικὴν τάξιν.'

Διαφέρει καὶ κατὰ τοῦτο ἡ παροῦσα ὑπόθεσίς: διὰτοῦτο ἐνῷ συνήθως δὲ ἔγκληματα ἀτιμωτικὰ κατογορουμένους ἔχομεν ἀνθρώπους ἐκ τῆς κατωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, σύμερον ἔχομεν κατηγορούμενον τὸν Θρασύβουλον Βελένδζαν, ἀνθρωπὸν δοτὶς μέχρι τῆς προχθὲς διεχειρίζετο τὸν δημόσιον πλοῦτον, τὸν Ἀχιλλέα Βελένδζαν μοιραρχὸν, εἰς δὲν θὰ διατείστευμένη ἡ φύλαξις τῆς τιμῆς τῶν πολιτῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ δημόσιου πλούτου, ἔχομεν τὸν οἶνον του 'Ιωάννην, δοτὶς ὡς ἐκ τῆς θέσεως τοῦ πατρός του Ἑλλήνεν ἀνωτέραν ἀνατροφὴν, ἔχομεν τὸν Ἡλίαν Καϊμάκην, εἰς δὲν ἐπίσης θὰ διατείσθειν ἡ φύλαξις τοῦ δημόσιου πλούτου.

'Τπάρχει καὶ ἄλλος ἀκόμα λόγος διαφορᾶς: διότι σύμερον παρουσιάζεται ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς δημοσιότητος τῶν δικῶν' τὰ πρακτικὰ τῆς δίκης ταύτης, ὡς βλέπετε, στενογραφοῦνται, θέλουσιν ἐπομένως δημοσιεύσθη εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ ἡ κοινωνία συγκρίνουσα, σχετίζουσα τὰ διά-

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

Λονδίνον, 29 Νοεμβρίου 1881.

Φίλατορ «Μὴ Χάρεσαι»

'Εκθέτων τὰς περὶ Λονδίνου ἐντυπώσεις μου, ἐννοῶ τὸ τρομερὸν δίλημμα εἰς δ θὰ εὐρίσκησαι, μὴ δυνάμενος νὰ ἀποφασίσῃς, ἐὰν οἱ ἐνταῦθα ἀνθρώποι εἶναι τόσον ὑπερφυσικοί, ὅσον τοὺς παρέστησα καὶ θὰ τοὺς παραστήσω, η ἐὰν ἔγεινα ἐνταῦθα τόσον ἐκκεντρικοίς, ὥστε νὰ ἀλλοιώνηται ὑπὸ τὸ βλέμμα μου ἡ πραγματικότης. 'Αποφάσισον δημοσίεις, ἀλλὰ πάντοτε λάβεις ὑπ' ὄψιν σου τοὺς ἐντεῦθεν τοῦ πορθμοῦ γείτονάς μας, οἵτινες ἀρέσκονται νὰ μᾶς ἀποκαλῶσι «bizarres» (παραξένους).

Μετὰ τὸ Χάϊτ Πάρκ, μετὰ τὸ Rost-Beech, μετὰ τὰς ἐμπορικὰς του ὑπόθεσεις, μετὰ τὸν Ζῦθον, μετὰ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸν Σαΐζπηρ, δ 'Αγγλος ἀξέρχεται τοῦ κύκλου τῆς δραστικότητος, τῆς ζωῆς. Μένει δὲν ἀναυδον, κεχυνόδες, τὸ δροῖον ἐπὶ μίαν ἡμέραν πρέπει νὰ σκεφθῇ, τὶ πλέον δύναται νὰ πράξῃ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ ἀφ' οὐδὲν

οα δαπανηθῇ εἰς τὴν τοιαύτην σκέψιν, καὶ ἀφ' οῦ βεβαιωθῇ, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄλλο εἰδος διαχύσεως δι' αὐτὸν, ἐκτὸς τῶν προεκτείσεων, ἐκδάλλει τὰ σανδάλια του, θέτει ὑπὸ τοὺς τερατώδεις πόδας του τὰς συρτὰς ἀμβάδας του, καὶ ἔξαπλοῦται ἐπὶ τοῦ προστυχόντος ἀνακλίντρου, χασμώμενος, σκεπτόμενος περὶ τῆς ματαιότητος τοῦ κόσμου, καὶ en attendant λαμβάνει δόσιν τινα Μορφέως, μέχρις οὗ δὲν πηρέτης του τὸν ἔξεγειρη διὰ νὰ λάβῃ τὴν δόσιν τοῦ τέλου του. 'Καν θὰ πάρα πολὺ ἄγγλος, «too much English», συλλαμβάνει τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀκρόπολιν τῶν 'Αθηνῶν καὶ ἐὰν ἔχῃ πάρα πολὺ σπῆνα καὶ πολλὰ χρήματα, ἐπισκέπτεται τὸν πυθμένα τοῦ Νιαζάρα η τοῦ Βεζουΐνου, ἐκτὸς ἐὰν στερεῖται τῶν τελευταίων, δὲ κάμνει μικρὸν περίπατον μέχρι τοῦ «London, η Westminster Bridge» [Γεφύρας τοῦ Λονδίνου η Οὐεντμίλντερ].

*
'Επισκέπτεται τὸ θεάτρον, διότι δρεῖται νὰ δειχθῇ εἰς τὸ θεωρεῖόν του. 'Αποστρέφεται τὴν μουσικὴν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὸ Λονδίνον δημόσιαι συναυλίαι καὶ μόλις ταῦτα εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀκούσῃ μέχρι τέλους χωρὶς—ῶ φρίκη!—νὰ χασμηθῇ καν καὶ τὰ δεκατρία δύναται νὰ πράξῃ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ ἀφ' οὐδὲν

**Φορά γεγονότα, θὰ εἰπη ἐὰν ἡ ἑταμηγορία σας είναι δικαίη
ἢ ἀδικος. Καὶ τούτο ὅχι μόνον ἐὰν εἴναι ἀθωω-
τεκή, ἀλλὰ καὶ ἀκόμα ἂν είναι καταδικαστική.**

•Η ἀποδεικτικὴ διαδικασία οὐδεμίαν δυσκολίαν παρέχει. Θέλω λάβεις ὑπὲρ ὅψιν τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, διασχέσοιν ἔχουν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ παραλείψει τὰ γεγονότα, ἀπερ, ἀληθῆ η̄ φεύδη, οὐδεμίαν ἔχουν σχέσιν ὡς πρὸς τὴν ἐνοχήν. Θέλω λάβεις ὑπὲρ ὅψις ἐπίσης καὶ τὴν ἀπολογίαν τῶν κατηγορουμένων καὶ ἀπέναντι τῶν δικαστῶν καὶ ἀπέναντι τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς. Η ἀπολογία τῶν κατηγορουμένων εἶναι σπουδαιότατον στοιχεῖον. Ο ἀθώος, κύριοι, δὲν περιέρχεται εἰς ἀντιφάσεις ἀπαντᾶ περὶ τῶν γεγονότων, ὅπως ἔχουσι ταῦτα. Ποιὸς περιπίπτει εἰς ἀντιφάσεις; ὁ ἐνοχός.

Τὴν 21ην νομίζω, Ἀπριλίου ἔφθασε πλαστὸν γραμματόσημον πρὸς τὸν Ἐμπορόδοράπτην τῆς Σύρου Σαρλῆν· ἡθέλησε νὰ τὸ ἑξαγυρώσῃ, ὃ δὲ ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης λαβὼν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη δὲν διέθετε γραμματόσημον κυανῆς σφραγίδος, διόπτευθεὶς κατάσχει αὐτὸ καὶ τὸ ἀποστέλλει εἰς τὴν Κεντρικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων ἵτις ἀνακαλύπτει ὅτι εἶναι παραπεποιημένον. 'Ο Σαρλῆν ἔρωτάρμενος εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἀπαντᾷ ὅτι τοῦ τὸ ἔχει ἀποστείλει ὁ Ἀχιλλεὺς Βελένζας εἰς πληρωμὴν μικροῦ πρὸς αὐτὸν χρέους του. Τῇ 23ῃ Ἀπριλίου ὁ Ἀχιλλεὺς Βελένδζας ἔρωτάρμενος ἀν ἔστειλε πρὸς τὸν Σαρλῆν γραμματόσημον ἀπαντᾶ: ἔστειλα. — Πόθεν τὸ ἔλαβες; — Δέν ἔνθυμοῦμαι, λέγει, ἢ ἀπὸ τὸν Ταμίαν Σύρου ἢ ἀπὸ τὸν Ταμίαν Ἀθηνῶν. Εἰς τὴν δευτέραν του ἔξέτασιν λέγει: 'Ενθυμοῦμαι ὅτι τὸ ὥγόρασα ἀπὸ τὸ Ταμείον Ἀθηνῶν. Εἰς δὲ τὴν τρίτην του ἔξέτασιν διμολογεῖ ὅτι τὸ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Ταμίαν Χαλκίδος. *Ἄς λαβὼμεν ὑπ' ὄψιν τὸν Σαρλῆν, ἀνθρωπον ἀπλοῦν, οὐχὶ ἀναπτύξεις καὶ ἀνατροφῆς λεπτῆς. Συγχρίνατε τὴν κατάθεσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν κατάθεσιν τοῦ

μοιράρχου τῆς χωροφυλακῆς. Ο Σαρλῆς, ἐντελῶς ἀθώος, ὅταν τοῦ εἶπατο: ποῦ τὸ ηὔρες; σᾶς λέγει καθηρά: μοῦ τὸ ἔστειλεν ὁ Βελένδζας. Τί σᾶς λέγει δμῶς αὐτός, ὁ ἀνεπιυγμένος; Τ' ἀγόρασε ἀπὸ τὸν Ταμίαν Ἀθηνῶν ἢ ἀπὸ τὸν Ταμίαν Σύρου. Ἐρωτᾶται ὁ πρῶτος ἂν ἐπώλησεν εἰς τὸν Ἀχιλλέα Βελέντζαν εἰκοσάλεπτον γραμματοσήμον· ἀρνεῖται· ἐρωτᾶται ὁ δεύτερος· ἀρνεῖται· ποίαν δὲ δικαιολογίαν σᾶς φέρει διτὶ κατὰ τὴν τρίτην ἀνάκρισιν του εἶπεν διτὶ τὸ παρέλαθεν ἀπὸ τὸν Ἡλίαν Καιμάκην; Διότι τὸν ἐλυπεῖτο καὶ διότι δὲν ἔξειρεν ἀν ἐν γνώσει τοῦ τὰ ἔχει δώτει· διὰ τοῦτο δὲν θήθει νὰ τὸν καταγγείλῃ. "Ιεως ἡ ἀνατροφὴ ἀνέπτυξεν εἰς τὸν Ἀχιλλέα πελέονα φιλανθρωπίαν ἥπερ τὸν Σαρλῆν, διτὶς ὀμολόγησεν τὸν Βελέντζαν ὡς ἀποστολέα τοῦ γραμματοσήμου, ἐνῷ ἡ τριφερὰ καρδία τοῦ τελευταίου τὸν ἐμπόδιος νὰ ὀμολογήσῃ εἰς τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν ἔξτασιν διτὶς ὀμολόγησε κατὰ τὴν τρίτην. Θὰ ἡδυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἐάν δὲν ἀνέφερεν ἄλλα πρόσωπα, διτὶ παρ' αὐτῶν ἀγόρασε τὸ γραμματοσήμον. Ἐλυπεῖτο τὸν Καιμάκην μὲ τὸν δόποιον εἶπεν διτὶ ἔχει ἀπλῶς σχέσεις καὶ δὲν ἐλυπεῖτο τὸν Ταμίαν τῶν Ἀθηνῶν; Δὲν ἐλυπεῖτο τὸν Ταμίαν Σύρου; Μήπως αὐτὸς δὲν εἶναι οἰκογενειάρχης;

Βεβαίως δὲν είναι δι Μοίραρχος δι κατασκευασής τῶν γραμματοσημάνων· δέν ήτο εἰς κατάστασιν νὰ πράξῃ τοῦτο· ἀλλὰ δύναται σπουδαίως νὰ ἴσχυρισθῇ δι· δὲν ἔγνωριζεν διτετά γραμματόσημα ἂσαν κιβδηλα; Δέν δυνάμεθα ν' ἀπαιτήσωμεν παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως νὰ ἔξιχνιάσῃ ἐκεῖνο τὸ δόπιον εἰδίκοι ἄνθρωποι δέν κατώρθωσαν νὰ ἔξιχνιάσουν. Τὰ πλαστὰ γραμματόσημα ἂσαν κατεσκευασμένα μετὰ τόσης τέχνης (!), ώστε ἀπέβαινον δυσδιάκριτα (!!). 'Αλλ' ή γνῶσις τοῦ κατηγορούμένου περὶ τῆς πλαστότητος αὐτῶν πηγάζει ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπολογίας του. Βήξε τὸ καθῆκον ἀκόμα καὶ ὡς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, καθὸ ἀνήκων εἰς τὸ σῶ-

τοῦ ὅτι εἶναι πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου ἡ δέσποινα Β. Ἐὰν
ἡτο τούλαχιστον δεσποινίς (Miss), ύπομονὴ δύναται νὰ ἀπο-
λαύσῃ μικράν τινα ἑκατοστύν χασμημάτων, ἀλλὰ πρόκειται
περὶ Δεσποινῆς, καὶ ἀλλοίμονον, ἐάν τολμήσῃ νὰ ταράξῃ
τὴν σοθαράν στιγμὴν διὰ τῆς ἔλαχίστης κινήσεως. Πηγαίνει
ἀπαξ κατὰ τριμνίαν εἰς τὸν Χορὸν, διότι ἡ ποικιλία, κα-
θὼς λέγει, εἶναι ὑγιεινὴ, καὶ ἐκεῖ ἔκτελεῖ τὰς παραδόξους
κινήσεις τοῦ ὀκνηροῦ ἄγγελικοῦ βάλκου, σπερ εἶναι τόσῳ
νωραέλες, ὥστε ἔχει δίκαιον δέ Βύρων λέγων, διότι διδάσκει
τοὺς χορεύοντας νὰ σκέπτωνται. Πλὴν ἐνίστε, ἡ κανονικὴ
ἐκείνη ποικιλία τοῦ κοστίζει ἀκριβά τοῦ δυστυχοῦς, κα-
θὼς ἐνίστε ἡ ἐσθῆτος τῆς συγχορευτήρας του, ἀνεγείρεται ἀ-
κουσίως πλέον τοῦ δέοντος ἐκ τῶν κάτωθεν ἡ καταπίπτει
πλέον τοῦ πρέποντος ἐκ τῶν ἀνωθεν καὶ ἡ τρομερὰ αὐτὴ
κατὰ τῆς ἐθιμοτυπίας ἐπανάστασις, θὰ καταδιώκῃ τὸ σε-
μνὸν πνεῦμά του ἐπὶ μῆνας, καθ' οὓς θὰ εὑρίσκηται εἰς τὴν
τρομερὰν θέσιν νὰ ἐρωτᾶται εἰς τὰς συναναστροφάς του,
περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἀπαισιάς σκηνῆς, ἣς ὑπῆρξε
μάρτυς, καὶ ἢντος ἐπέφερε καίριον τραῦμα κατὰ τῆς ἀγ-
γλικῆς ηδικότητος.

θριῶν κλιμάτων, ἐλλείπουσιν ἀπὸ τῆς ψυχῆς τῶν τυ-
πικῶν τέκνων τοῦ Βορρᾶ. Ὁλαις αἱ ἡδονικαὶ τῆς φαντασίας
παρακρούσεις, δῆλοι τῆς καρδίας οἱ τρυφεροὶ παλμοὶ, καὶ
τέλος τὸ μῆγμα ἔκεινου τοῦ ἐνστίκτου, τῆς ἴδεας, καὶ τοῦ
αἰσθήματος διπερ καλεῖται Ἐλπίς. Διὰ τὸν Ἀγγλον, καθὼς
ἐπλάσθη ὁ χαρακτήρ του καὶ ὠρίσθη ὁ βίος του, δὲν ὑ-
πάρχει ἐλπίς, μέλλον ἀδέσπαιον, καλυπτόμενον διὰ χρυ-
σῆς αὐλαίας· δι' αὐτὸν ὑπάρχει πεποιθησις σταθερά, πλὴν
μονότονος καὶ σκληρὰ πεποιθησις. Ὁχι αὐλαίαι χρυσαὶ
χνεγερθησόμεναι στιγμὴν τινα, δπως δεῖξωσι φῶς, ή ζόφος,
ροδώνας ή ἀκανθῶνας, ἀλλὰ πίναξ τυπικός, ἐπὶ τοῦ δ-
ποίου βλέπει καὶ τὸ ἐλάχιστον λεπτὸν διπερ ἡ ζωὴ του
θὰ διατρέξῃ καὶ τὴν μικροτέραν ἀτραπὸν θὰ διέλθῃ, οὐα
φθάσῃ εἰς τὸν τάφον του, καὶ τὸ λεπτότερον ὑῆμα διπερ ή
ἀποτελέση μέρος τοῦ ιστοῦ τοῦ μέλλοντός του. Ἀρκεῖ νὰ
γνωρίσῃ ὅποι τίνων ἔγεννήθη, καὶ δύναται ἐκ τῶν προτέ-
ρων νὰ γράψῃ τὸν βίον του. Ἀρκεῖ νὰ λάβῃ ἔκεινο τὸ
ἔργον ή τοῦτο δπως προλογίσῃ καὶ τὸ ἐλάχιστον διάβημά
του, καὶ τῆς μικροτέρας στιγμῆς τὴν ἐνασχόλησιν, καὶ τὸ
τελευταῖον φαρδύνιον, διπερ ἐὰν φθάσῃ μέχρις ἔκεινης ἡ
ταύτης τῆς ἡλεκτίας, θ' ἀφίσῃ εἰς τὰ τέκνα του. Ἐμπορος,
ὑπάλληλος, λόρδος, βιομήχανος, ἵερεὺς, στρατιώτης, οὐ τε
δήποτε ἐκ τουτῶν καὶ ἀν ἦναι, η ὑπαρξίας του θὰ είναι
μία ἀπλὴ ἐπανάληψις τοσούτων ἀλλων ὑπέρεξων τῆς τά-

^μα τῆς χωροφυλακῆς, νὰ μὴν ἀποκρύψῃ δτι τὰ ἔλαθεν ἀπὸ
^τδν Ἦλιαν Καιμάκην. Διὶ καταθέσεις του αὐταὶ ἀποδει-
χύουν δτι ἦτο ἐν γνώσει.

Καὶ δὲν είναι μόνον τὸ γεγονός αὐτὸ, διπερ μᾶς πείθει περὶ τῆς ἐνοχῆς· ἀλλὰ θὰ σταματήσω ἕδω, διότι θὰ παρακολουθήσω τὴν ἀνάκρισιν, διπως ἔλαβε χώραν· καὶ ἐν τῇ φορᾷ τοῦ λέγου θέλω τὰς παραστήσει καὶ ἀλλα γεγονότα, πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ ὅ, τι λέγω,

‘Ο Βίσαγγελεύς; Χαλκίδος λαμβάνει δόηγίας νὰ υποβάλῃ εἰς ἀνάκρισιν τὸν Ταμίαν Καιμάκην’ ἀλλ’ εἰς τὸ Γραφεῖον του δὲν εὑρίσκει κυανοῦν γραμματόσημον· μεταβαλνεὶ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ μετὰ μακρὰν ἔρευνται ἀνευρίσκει γραμματόσημον πλαστὸν ἐπὶ δύο παλαιῶν γραμμάτων προερχομένων ἐξ ‘Αγίας’ Αἰγαίου. ‘Ο μάρτυς Φιλάρετος μᾶς εἰπεν διτὶ τὸ ἀτμόπλοιον τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἵστηριζε καὶ δ Γονατᾶς ἐπιβαίνων τοῦ ἀτμοπλοίου μετὰ τρεῖς ὥρας εὑρίσκεται εἰς ‘Αγίαν’ Αἰγαίου, εἰς τὸ ἐκεῖ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ἐνθα ἀνακαλύπτει πλαστὸν γραμματόσημον καὶ ἔρωτῶν τὸν ταχυδρομικὸν’ Επιστάτην, τὸν ἄγνοοῦντα μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης διτὶ ἀνεκαλύφθη πλαστὸν γραμματόσημον, πῶν τὸ εὖρε, λέγει διτὶ τὸ ἡγύρασεν ἀπὸ τὸν Ήλίαν Καιμάκην. Θὰ μὲ εἰπῆτε: Πώς, κύριε Βίσαγγελεύ, θεωρεῖς τὴν κατάθεσιν τοῦ Σταμούλη (ταχυδρομικοῦ) Επιστάτου ‘Αγίας’ Αἰγαίου) ἀληθῆ; Δὲν ἐφέραμεν ἡμεῖς μάρτυρας καταθέσαντας διτὶ τὰ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ταχυδρομικὸν Επιστάτην Επροχωρέου, καὶ σχῆι ἀπὸ τὸν Καιμάκην; Διατί νὰ πιστεύσωμεν τὸν Σταμούλην, διτὶς ἥδυνατο νὰ ἐνοχοποιηθῇ, εὐρεθέντος ἡπακεῖ εἰς χειράς του κιβδήλου γραμματόσημου; Ναι! ἥδυνάμην νὰ ἀμφιβάλλω εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ Σταμούλη, ἀλλ’ ἔχω τὴν ἔκθεσιν τοῦ Βίσαγγελέως, διτὶς ἀναφέρει ἐν αὐτῇ διτὶ ἄμα ἀνεφανίσθη εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ‘Αγίας’ Αἰγαίου, δ Σταμούλης τῷ εἰπεν: τὸ γραμματόσημον τὸ ἔλαβα ἀπὸ τὸν Καιμάκην. Πώς ἦτο δυνατὸν νὰ εἴπῃ κατόπιν τοῦ Δάρα στὶς

τὸν ἔλαβε παρὰ τοῦ ταχυδρομικοῦ Ἐπιστάτου Χαλκίδας; Τὸν γεγονός δὲν ἦτο γνωστὸν οὔτε εἰς τὴν Χαλκίδα. Πρὸ τριῶν ὥρων δὲ Βίσαγγελεὺς ἡτού ἐκεῖ καὶ ὁ ταχυδρομικὸς Ἐπιστάτης δὲν ἤξερε τίποτε πῶς λοιπὸν νὰ γνωρίζῃ δέ Σταμούλης; Ἀλλ' ἥδη κατέτεθή ἐνώπιόν σας διτὶ δὲ Δάρας ἔχρημάτισσε δῆμαρχος καὶ ἦτο εἰς ἀντίθετον πρὸς τὸν Σταμούλην κόμμα. διτὶ δὲ ἡ κατάθεσις τοῦ Δάρα θὲν ἦτο σπουδαῖα, ἔχαγεται ἐκ τούτου διτὶ κλητευθεὶς ως μάρτυς δὲν ἐνεφανίσθη εἶναι ἀσθενής; ἀλλὰ ποῦ εἴναι τὸ πιστοποιητικὸν ἱατροῦ; Δέν γενεφανίσθη, διότι θὰ ἔβλεπεν διτὶ ἡ κατάθεσις του ἥθελε καταστραφῆ ὑπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Βίσαγγελέως· δὲν ἐνεφανίσθη, διότι ἦτο πεπεισμένος διτὶ ἀπὸ ἕδη θὰ μετέδαινεν εἰς τὰς ποινικὰς φυλακάς. Ἀλλὰ διατέλλεθεν εἰς Χαλκίδα νὰ ἀγοράσῃ γραμματόσημον καὶ δὲν μετέθη εἰς Ξηροχώρι; Μήπως ἥλθεν ἐπίτηδες; Ἡτο μάρτυς εἰς τὸ δικαστήριον, ἔλαβε τὰ ἔξοδά του παρὰ τοῦ δημοσίου, εἶχε καὶ γραμμάτια νὰ ἔχαργυρώσῃ καὶ ἡγόρασε γραμματόσημα. Τί δὲ ἀποδεικνύει τὸ γεγονός τοῦ Σταμούλη; Ὄτι δὲ ἀνθρωπὸς δὲ εὑρισκόμενος ἐν ἀγνοίᾳ διτὶ τὰ γραμματόσημα εἶναι κιεδῆλα, λέγει ἀμέσως ἀπὸ ποιὸν τὰ παρέλαβεν. Ὁ Ἀχιλλεὺς Βελένζας, ἐὰν ἦτο ἀθώος, θὰ ἐπράττεν διτὶ καὶ δέ Σταμούλης.

Κατὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου εἰς χεῖρας τοῦ Καιμάκη—κα-
τὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ Σταυρούλη—ὑπῆρχε κιβδήλον γραμ-
ματόσημον. Κατὰ τὸ αὐτὸν χρονικὸν διάστημα κιβδήλα
γραμματόσημα ἔδωκεν ὁ Λιναρᾶς εἰς τὸν ὑποταμίαν Γρη-
γοράκην πρὸς ἔξαργύρωσιν· ὁ Λιναρᾶς ἐρωτηθεὶς εἶπεν ὅτε
τὰ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Πέτρον Καιμάκην καὶ οὗτος ὅτι τὰ
ἔλαβεν ἀπὸ τὸν πατέρα του· ὁ Πέτρος Καιμάκης δὲν εί-
αι μικρὸς παιδί, είναι νέος δεκαοκταετής. Εάν η κατάθε-
σις τοῦ παιδὸς ἔκεινου ἦτο φευδής, ἥδύνατο δεκαοκταετής
ίδες νὰ ἐπιρρίψῃ τοιοῦτον ἔγκλημα ἐπὶ τοῦ πατρός του;
Ομολόγησε τὴν ἀλήθειαν, διότι κατελήφθη ὑπὸ τῆς Ἰδέας

Ξέως του. Δὲν λαμβάνει τὸν κόπον ν' ἀπασχολῇ τὰς σκέψεις τῆς ήμέρας ή τὰ δυνείρα τῆς νυκτὸς εἰς λαμπρὰ σχέδια, εἰς φαντασιοπλήξιας, εἰς ἐπιδόξα πλούτη, ή μέλλουσαν ἀπόλαυσιν. Μεταβάλλει τὸ εἰσόδημα διπερ τῷ παρέσχεν ἡ γέννησις ή ἡ ἔργασία, εἰς 'Ροστικό, Ζῦθον, ἐφημερίδας καὶ τέλον, καὶ ἀφ' οὐ φροντίσῃ κατὰ τὴν ἔναρξιν πάσης ήμέρας νὰ πράξῃ τὴν περίεργον ταύτην συναλλαγὴν, ἀφιεροῖ τὴν ήμέραν του εἰς τὸ ἔργον καὶ τὴν νύκτα του εἰς τὸν υπνον. 'Οποία θαυμασία πρακτικότης! 'Αλλὰ καὶ δποία μονότονος ζωή! . . .

Θὰ μὲ συγχωρήσοτε ἄρα γε, ὃ τέκνα τοῦ Ἰλισσοῦ, νὰ φέρω κὴδη ἐν ἀξίωμα, διπέρ θὰ συνταράξῃ φρικτῶς ὅλας τὰς φυσιολογικὰς ἴδεας τοῦ εὐφαντάστου πνεύματός Σας; Θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ εἰπω ὑπὸ τὸν αὐθάδην ἵσως τύπον τῆς δριστικότητος καὶ τῆς γενικότητος, διτὶ ἐν Λονδίνῳ δὲν ὑπάρχει ἐκεῖνο διπέρ καλεῖται παντοῦ "Ερως"; "Βρωτήσατε τὴν τριφερμότεραν γεανικὴν ὑπερβούν ἐνταῦθα τι ἔστι" "Βρως, καὶ θὰ σοι ἀπκυντήσῃ μετὰ μειδιάματος: «Χίμαιρα.» Ἀποταθῆτε εἰς τὸν λαιμαργύτερον ἀναγνώστιν τοῦ Σαζέσπηρ, ή τοῦ Οὐώλτερ Σκότ, ή τοῦ Κοῦπερ, καὶ θὰ τὸν ἀκούσοτε, ἀπαγγέλλοντα τὰς ἡδυπαθεστέρας σελίδας τῶν ρωμαντικῶν τούτων συγγραφέων μέχρι κερατίσ, ἀλλ' δταν θὰ ζητή-

τητε τὴν ἴδεαν του, θὰ εἰπῃ: Θαυμάζω, πλὴν δὲν αἰσθάνομαι. Πλησιάσατε τὴν αἰσθητοτέραν, τὴν ἡκιστα 'Ἀγγεῖλα, δεσποινίδα, ὅμιλησατε εἰς αὐτὴν περὶ Σελήνης, περὶ δρόσου, περὶ ἀστέρων, περὶ πάθους, φλογὸς, 'Αγγέλων, καρδίας, παλμῶν, σκιρτήσεων δὲν αὐτῶν ἐπὶ τέλους τῶν τρομερῶν στοιχείων, ἄτινα κατορθοῦμεν νὰ συνάζωμεν, ὅπως ἀποτελέσωμεν τὴν λεγομένην 'Ἐρωτικὴν Μίθην, καὶ μετὰ τὴν εὔγλωττον αἰσθηματικὴν ὅμιλαν σας, ἡ ἀβρὰ νεᾶνις θὰ χασμηθῇ, καὶ ἐὰν εἶναι ὅπερ τὸ δέον εὐαίσθητος, θὰ εὑαρεστηθῇ νὰ σᾶς εἰπῃ: «Τί εἶναι αὐτό;» οἱ ὅπερ ἥδυνατο νὰ δώσῃ εἰς τὸν Νικηφόρον τὴν ἄδειαν νὰ φωνάξῃ δίκην μεταφραστικῆς ἥχους «Καλὲ τ' εἰν' τοῦτα;» Βάν ήναι ἀληθής ἀγγεῖλας, θὰ ἀποκαλέσῃ τὸν νέον Πυγμαλίωνα «Stupid, foolish, bête» (εὐήθη, παλαβόν, ζῶον), καὶ θὰ τρέξῃ γελῶσα νὰ εἴπῃ εἰς τὰς φίλας της, διτὶ δὲ νέος ἔκεινος: «Spoke non sense» (τῆς εἶπε ἀνοοίας). Οὕτω ἀποκαλούσιν ἐνταῦθα πᾶσαν φλογερὰν ἐρωτικὴν ἔξομολόγησιν. Διαστυγῆ Παράσγε ! !

Πολὺ διαφέρει ἔτν, ἀντὶ γὰ δηλισθῆς μὲ δλας τὰς Ἐλ-
ληνικὰς, Γαλλικὰς, Ἰταλικὰς, Ἰσπανικὰς, ἐκφράσεις, γονυ-
κλησίας, καὶ ἴκεστας, ἐγερθῆς πρωταν· τινα, λάβῃς ἔνα καλὸν
πρόγευμα ἔξ ὠδῶν, Χαιρομηρίου, βουτύρου, ἵχθυός, ψυχροῦ

δτι δύναται νὰ ριφθῇ εἰς τὰς φυλακάς· τὸ αἰσθημα τοῦ οὐ-
κού φίλτρου ὑπεχώρησε καὶ ἐπεκράτησε τὸ αἰσθημα τῆς
αὐτοσυντηρούσας. "Οταν δὲ γονικής καθηγήσεων, δταν τοῦ
πέραστος ἡ ἴδεα δτι διατρέχει κίνδυνον, τότε προχισει νὰ με-
ταβάλῃ τὰς καταθέσεις τοῦ.

"Ο πατὴρ Καϊμάκης ἐρωτώμενος τὴν πρώτην φορὰν λέ-
γει: "Οχι, δὲν ἔστειλα ἕγω γραμματόσημον. "Οταν τοῦ
εἶπον δτι τὸ κατέθεσεν ὁ οὐρανός του, σχίζει τὰ ιμάτια του·
καὶ μετ' δὲ γονικούς λέγει: πιθανὸν, διότι κατὰ τὴν ἐπο-
χὴν ἔκεινην ὁ Θρασύβουλος Βελένδζας πέρασε μὲ τὴν βαλί-
ζα του τὴν δοκούν ἵστως ἀνοιξεν ὁ οὐρανός του καὶ ἔκλεψε τὴν
κόλλα τοῦ γραμματοσήμου. Καὶ μέχρι τοῦ Συμβουλίου τῶν
Βρετῶν διεκήρυξεν ὁ Καϊμάκης δτι ὁ οὐρανός του τὸ ἔκλεψε.
Σήμερον δὲ τι σᾶς εἴπε; 'Δρκίζω, λέγει, νὰ διστάζω δτι
πράγματι τὸ ἔκλεψεν ἀπὸ τὸν Βελένδζαν· διότι ἀν τὸ
ἔκλεψε, θὰ τὸ εἰχε τσαλαχωμένο· ἀμφιβάλλω σήμερον ἀν
καὶ ἡ ὑπόνοια μου αὐτὴ εἶναι ἀληθής· αὐτὸ τὸ τσάκισμα
ἀποδεικνύει δτι δὲν τὸ πῆρε. 'Αλλὰ, κύριε Καϊμάκη, ὁ
οὐρανός σας ταξιδεύει χωρὶς σεντούκη, δὲν ἥδυνετο νὰ τοῦ
ἐναποθέσῃ ἐντὸς αὐτοῦ ἀτσάκιστο;

'Βάν λοιπὸν παραδεχθῶμεν δτι ἡ κατάθεσις τοῦ Σταμού-
λη εἶναι ἀληθής καὶ συνδέσωμεν τὸ γεγονός αὐτὸ μὲ τὴν
κατάθεσιν τοῦ οὐρανοῦ τοῦ Καϊμάκη πρὸς τὴν κατάθεσιν αὐ-
τοῦ τοῦ Καϊμάκη, δτις δὲν τολμᾷ νὰ ἀρνηθῇ τὸ γεγονός
τῆς ὑπεξαιρέσεως, δὲν θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα δτι
σὺ Καϊμάκη τὸ ἔδωκες εἰς τὸν οὐρανὸν σου διὰ νὰ τὸ ἔξαρ-
γυρώσῃ; Θὰ εἰπῆτε: τι ἀνάγκη νὰ τοῦ δώσῃ γραμματό-
σημον; Δὲν τοῦ ἔδιδε χρήματα; 'Αλλὰ τὸ γραμματόση-
μον δὲν τὸ ἔδωκε διὰ νὰ ὠφεληθῇ τὰς δὲλγίας δραχμάς,
ἀλλὰ θήσεις ν' ἀποστεῖῃ τὸ κιβδηλὸν γραμματόσημον καὶ
ἀλλα τὴν Κεντρικὴν Διεύθυνσιν διὰ νὰ ἴδουν ἀν περγᾶ ἢ ὅχι
καὶ νὰ ἵξασφαλισθῶσιν οὕτω διὰ τὴν μέλλουσαν κατανά-
λωσιν.

'Οφείλομεν νὰ ἔκτιμησωμεν τὴν κατάθεσιν τοῦ Σταμού-
λη καὶ νὰ ἴδωμεν ἀν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν: σὺ Καϊμάκη, εἰ-
σαι ἀθώος, σὺ, Σταμούλη, φευδορκεῖ! 'Αλλ' ὁ Καϊμάκης
δὲν ἥδυνθη νὰ φέρῃ ἀποδείξεις πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν κα-
ταθέσεων τοῦ Σταμούλη.

* * *

"Ἄς ἴδωμεν τώρα ποῖον εἶναι τὸ ἔνοχοποιοῦν τὸν Θρα-
σύβουλον Βελένδζαν καὶ τὸν Ιωάννην Βελένδζαν· τι ἔχουν
νὰ κάμουν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆν.

"Ο 'Ηλίας Καϊμάκης λέγει: δτι ὁ Θρασύβουλος Βελένδζας
ῆλθε πρὸς ἐμὲ καὶ μοὶ ἐπρότεινε ν' ἄγοράσω εἰκοσάλεπτον
γραμματόσημον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἕγω δὲν ἔλαμβανον ἀπὸ τὴν
Κεντρικὴν Διεύθυνσιν τοιοῦτο, δὲν ἥδυνάμην νὰ τὸν εὐχα-
ριστήσω. 'Η διμίλια μας αὐτὴ ἔγένετο κατὰ τὴν Μεγάλην
ἔβδομάδα ἡ κατὰ τὸν Διακανινῆσιμον. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν
του κατάθεσιν ὠρίσεν ως ἡμέραν τῆς συνεντεύξεως αὐτῆς
τὴν 10ην Ἀπριλίου.

* * *

"Ἐδῶ παρεμβάλλεται μία ἀρωματικωτάτη παρένθεσις· ὁ
ἄρειμάνιος 'Αχιλλεὺς Βελένδζας ἐκβιάζει μικρὰν διακοπὴν
εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Βίσαγγελέως, ἐκβιάζομενος καὶ
αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ του 'Αχιλλέως. Τὸ δικαστήριον
τῷ δίδει τὴν ἀδειαν νὰ ἔξειθη, λέγον δτι πρέπει νὰ δια-
κοπῇ ἡ συνεδρίσωσις δ 'Αχιλλεὺς διαμαρτύρεται δτι ἀν εἰ-
ναι νὰ διακοπῇ ἔξαιτας του, δὲν κάμνει τιποτε, ἀλλ' ὁ κ. Πρόεδρος ἀφοῦ εἶναι λέγει ἀνάγκη, πηγαίνετε. Μετὰ πολ-
λὰ πείθεται δ 'Αχιλλεὺς, τὸ ἄκρωτήριον τὸν περιμένει
ἴκιδικήντα οὕτω τόσην ταπείνωσιν καὶ ἐπανερχόμενος
ἐπιτρέπει εἰς τὸν Βίσαγγελέα νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν διακοπεῖ-
σαν ἀγόρευσιν του.

* * *

Πρὸς ἔλθω ἐκεῖ δπου διέκοψα τὴν διμίλιαν μου, πρέπει

κρέατος, καὶ τείου,—Τοῦτο εἶναι τὸ σύνθετο λιτὸν πρόγευ-
μα, δπερ βλέπεις εἰς δλας τὰς τραπέζας τοῦ Λονδίνου—
βάλης τὰ χειρόκτιά σου, ἔρυθρον χρώματος εἰ δυνατὸν,
ἐπιθέσης κολοσσαίον τινα κέλον, θέσης ὑπὸ μάλης τὸ δέν-
ναν ἐνταῦθα ὅπλον, τὸ ἀλεξίβροχον, ἀναρτήσης ἀπὸ τοῦ
ἐσωκαρδίου σου βρεῖσαν τινα χρυσῆν καδέναρ, δχυρωβῆς
μ' ἔνα ἀδάμαντα, ἐὰν δύνασαι, καὶ ἐπὶ τέλους ως ἐπι-
σφράγισιν φορτώσῃς τὴν κομβιδόχην σου μὲ ἐν γιγα-
νταῖον μπουκέτο, ἐὰν, λέγω, πράξης δλα ταῦτα, καὶ κρού-
σης τὸν κώδωνα τῆς θύρας τῆς σκληρᾶς Miss, πολὺ δια-
φέρει. Θὰ σὲ εἰσαγάγωσιν εἰς τὸ Draming-Room, εἰς τὸ
ὅποιον δρεῖτεις νὰ λάβῃς μίαν γωνίαν, μίαν ἔδραν, καὶ
ἔνα τόμον τοῦ Μίλτωνος. (Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν ὑπάρ-
χῃ) καὶ νὰ διαθέσῃς τὴν μορφήν σου ἐπὶ τὸ φλεγματικότε-
ρον. Θὰ ἀνοιξῃ ἡ θύρα, θὰ ἐμφανισθῇ δ 'Αγγελος τῶν ἔρωτων
Σου, (πρὸς Θεοῦ, μὴ ἐκφέρῃς ἐνώπιόν της τὴν φράσιν ταύ-
την) θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ περὶ καιροῦ, περὶ τοῦ θαυμασίου τού-
του συνθήματος τῆς ευνδιαλέξεως, δπερ, ως ὁ θάνατος,
«equo puliat pede, pauperum tabernai, regum que turris,»
θὰ τῇ ἀποκριθῆς κατὰ τὴν περίστασιν, πλὴν πάντοτε,
φλεγματικῶς, καὶ, εἰ δυνατὸν, δλέγον χασμώμενος, θὰ συ-
ζητήσῃς περὶ Μίλτωνος, εῖτα κατὰ φυσικὸν λόγον περὶ
Παραδείσου, θὰ σοὶ εἴπῃς ως δλα αἱ Ἀγγλίδες δτι μανε-
ται διὰ τὸν ε'Απολεσθέντα Παραδείσου τοῦ ἔγχωρίου

ποιητοῦ, καὶ δτι ἔξεινταις μισεῖ τὸν ε'Ανακτηθέντα Πα-
ράδεισον, θὰ συμφωνήσῃς μὲ τὴν ἴδεαν της καὶ ἔὰν φοβεῖ-
σαι μήπως ἡ ἐμφάνισης τῆς δεσποίνης διακόψῃ τὴν πολιορ-
κίαν σου, λαμβάνεις ἐνταῦθα ἀφορμὴν ἐφόδου, ἔξάγεις ἐν
γενναῖον χάσμημα, σταυρώνεις τὸν πόδας Σου, συμπλέκεις
νωχελῶς τοὺς βραχίονάς Σου ὑπὲρ τὴν κεφαλήν Σου, καὶ
μετὰ τῆς ἀγγλικωτέρας ψυχρότητος τῇ ρίπτεις, δίκην τε-
μαχίου ἀρτου εἰς κύνα, μίαν μηδαμινὴν φιλοφρόνωσιν, π.χ.
δτι ὁ ποῦς της εἶναι πολὺ μικρός, ή δτι οἱ δρθαλμοὶ της
εἶναι γλαυκοί, καὶ δτι ἀγαπᾶς τὸ γλαυκὸν χρῶμα, καὶ
εἶτα τόνισον ἐν εῦηχον πλέον χάσμημα. Τετέλεσται! 'Η
ώραια δεσποσύνη ἔρυθριᾳ, νεύει τοὺς δρθαλμούς της πρὸς
τὰ κάτω, λαμβάνει παθητικὴν στάσιν καὶ περιμένει νὰ
εἰσέλθῃ μήπτορ της, ή ἡ ἀδελφὴ της, δπως τῆς εἴπῃ δτι
εἶσαι δ φίλος της, δ ἀγαπητός της (her friend, her darling.)
Καὶ ἔκτοτε ἀρχίζει τὸ στάδιον τῶν ἔρωτων Σου δπερ ἐδη-
μιούργησεν ἡ παράδοξος ἐκείνη ἐξομολόγησις.

*

Πλὴν μὴ καυχᾶσαι διὰ τὴν κατάκτησιν. 'Βάν θέλης νὰ
τὴν ἀπολαύσῃς τὴν νίκην αὐτὴν, εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ
μεταχειρισθῆς τὸν χαρακτῆρα δστις τὴν παρήγαγε. 'Η ἐ-
ρωτικὴ Σου ἀπόλαυσις πρέπει νὰ ἦναι ἀγγλικὴ, ἀλλως
τὴν ἔχασες διὰ παντός. Πρέπει νὰ θγάλης ἐπὶ τὸν νοῦν

νὰ σᾶς; εἶπω δτι κατὰ τοῦτο ὑπῆρξεν εὐτυχής ἡ ἀνάκρισις, διότι ἐφηρμόσθη τὸ σύστημα ὅπερ ἐφαρμόζεται εἰς τὰ πεπολιτισμένα κράτη, τὸ σύστημα τοῦ νὰ λαμβάνηται ἡ ἀπολογία τῶν κατηγορουμένων πρὶν συνεννοθῆσαι πρὸς ἄλλους ἢ λάβωσι συμβουλὰς παρ’ ἄλλων περὶ τῶν ἀπαντήσεων ἃς μέλλουν νὰ δώσουν. Αἱ ἀνακρίσις ἐνηργοῦντο ἐν Χαλκίδῃ καὶ ἐν Ἀθήναις. Τούτου δ’ ἔνεκα τοὺς τέσσαρας συγκατηγορουμένους αὐτοὺς, ἀντὶ νὰ τοὺς ἔχωμεν συμφώνους, τοὺς ἔχομεν ἐπιρρήπτοντας τὸ ἔγκλημα τὸν ἔνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου.

Οταν δὲ Καιμάκης ἔκητάσθη κατὰ πρώτην φορὰν δὲν εἶχεν εἰπῆ τίποτε περὶ Θρασύβουλου Βελένδζα. ἀλλ’ δταν ἦκουσε τὴν κατάθεσιν τοῦ υἱοῦ του, τότε ἥρχισε νὰ κάμη ἐκμυστηρεύσεις περὶ τοῦ Βελένδζα. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἔκεινης ἀπομιμούμενος τὸν Ἀχιλλέα Βελένδζαν δὲν ἔλεγε γρῦ. Οὔτε δὲ Ἀχιλλέας ὠμολόγει περὶ Καιμάκη, οὔτε αὐτὸς περὶ ἔκεινου.

Θὰ λάβωμεν ἔκεινα τῶν γεγονότων ὑπ’ ὅψιν ὅσα εἶναι σύμφωνα μὲ τὰς καταθέσεις τῶν ἄλλων μαρτύρων. Τὴν Μεγάλην ἑδομάδα εἶπεν δὲ Καιμάκης δτι ἦτο ἀπὸν ἀπὸ τὸ Ταμείον του, δτε δὲ Θρασύβουλος Βελένδζας ἐφέρεν ἔκει μίαν ραπτικὴν μυχανὴν καὶ τὴν βαλίζαν του. Ἐν τῷ δευτέρᾳ του καταθέσει εἶπεν δτι τὸ γεγονός ἔλαβε χώραν τὴν 10ην Ἀπριλίου. Οἱ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως εἶπον δτι δὲ Βελένδζας ἀνέχωρης τὴν τετάρτην ὥμεραν τοῦ Πάσχα, ἥτοι τὴν 15ην Ἀπριλίου καὶ τὴν 16ην εὑρίσκετο ἐν Χαλκίδῃ. «Οἱ ράκοπώλης μᾶς εἶπεν δτι δέκα ἔνες δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἔκτασίσης του (γενομένης τῇ 4ῃ Μαΐου) δὲ Βελένδζας ἦτο εἰς Χαλκίδα, ἥτοι τὴν 20ην Ἀπριλίου. Πρέπει λοιπὸν ὡς μέσον δρον νὰ παραδεχθῶμεν δτι ἀπὸ τὰς 16—21 Ἀπριλίου δὲ Βελένδζας ἦτο εἰς Χαλκίδα. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἔκεινην ἐγένετο ἡ πρότασις περὶ πελήσεως γραμματοσήμων εἰς τὸν Καιμάκην, τοῦθι δτερ καὶ δὲ Βελένδζας δὲν ἀρνεῖται λέγει μόνον δτι ἐπρόκειτο περὶ δεκαπέπτου, ἐνῷ δὲ Καιμάκης θεοβαῖος δτι περὶ εἰκοσαλέπτου. Οπωδήποτε, δ

Βελένδζας εὑρίσκετο εἰς Χαλκίδα καὶ ἔζητε νὰ συνεννοθῇ με τὸν Καιμάκην. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν δὲ ἀδελφός του Ἀχιλλέας ἔστειλε τὸ κιβδηλὸν γραμματόσημον εἰς Σύρον. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπίσης ἐποχὴν (21ην Ἀπριλίου) δὲ Καιμάκης ἔδωσε κιβδηλὸν γραμματόσημον. Περίεργον! καθ’ ἡμέρας δὲ Βελένδζας ἦτο εἰς Χαλκίδα, ἀνακαλύπτεται τὰ κιβδηλα. Καὶ δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ προσφύγωμεν εἰς τὴν δμολογίαν τοῦ Καιμάκη, ἔχομεν. ἀλλὰ γεγονότα μαρτυροῦντα τὸ κιβδηλόν. «Ο ἕδιος Θρασύβουλος δὲν μᾶς λέγει δτι τὸ γραμματόσημον ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ πωληθῇ ἦτο ἄλλου εἰδούς» τὸ ἥρηκθη τότε δὲ Καιμάκης κατόπιν δὲ εἶπεν τοῖλαν ποίον εἶναι τὸ γραμματόσημον αὐτό; Τὸ ἕδιον τὸ δποῖον εἶχεν ἀποστέλλει μετ’ ἐπιστολῆς του καὶ τὸ δποῖον μᾶς εἶπεν δτι ἦτο ἐκ τοῦ περισσεύματος τοῦ Ταμείου Θηβῶν. «Ημεῖς ἔδω δὲν δικάζομεν τὸ ἔλλειμμα τοῦ Ταμείου Θηβῶν» ἐνδσω ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἔκκρεμής, δὲν λέγομεν δτι εἶναι ἔνοχος. Ἀλλὰ δὲ ίδιος σήμερον ὠμολόγησεν δτι ἀφορούν ἔλλειμμα. Πῶς λοιπὸν, ἀφ’ οὗ εἶχε τὸ Ταμείον τῶν Θηβῶν ἔλλειμμα, συμπεριέλαβε μεθ’ ἔκυτοῦ φεύγων περίσσευμας διαχειρίσεως; Τὶ μᾶς εἶπεν δὲ Γρηγοράκης; Τότε μόνον δύναται νὰ λάβῃ δ ταμίας γραμματόσημον, δταν τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ ὑπάρχῃ ἐν τῷ Ταμείῳ. Ἀλλ’ ἡγήτη τοῦ ἀντίτιμου ἐν τῷ Ταμείῳ ὑπῆρχεν ἔλλειμμα 600,000 δραχμῶν. Καὶ τί ἔγινε τὸ ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτοῦ γραμματόσημον; Εἰς τὰς 15 Δεκεμβρίου δὲν ἦτο πλέον Ταμίας Θηβῶν. Τὸ δὲ γραμματόσημον αὐτό τὸ ἐφύλαττε μέχρι τῆς 10ης Ἀπριλίου λέγει δτι δὲν τὸ ἔξηργάσεις, διότι δὲν εἶχεν ἀνάγκην χρημάτων. Καὶ δ τάσσει λέγει δτι ὡριλεν εἰς τὸ ἐν Χαλκίδῃ ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης 3000 δραχμάς. «Αφίνε δηλαδὴ τὸ κεφάλαιον τοῦ γραμματόσημου νεκρὸν καὶ δὲν τὸ ἔξηργύρων, ἐνῷ τὸ χρέος του τὸ ἐπλύρωναν οἱ ἔγγυηται του. Οταν ἐρωτᾶται, διατέ δὲν τὸ ἔξηργύρων τὸ γραμματόσημον εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀπαντᾷ δτι εἶναι τὸ ἕδιον. Καὶ μετά τινα σκέψην λέγει: διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ ὑποκατάστημα τῆς Τρα-

Σου τὸ Quando le sere al placido, ἡ τὸ sur ton sein adoré» ἡ τὸ εείς τῆς λευκῆς ἀγκάλης της». Δὲν ὑπάρχει τι ἔξι αὐτῶν ἔδω. «Οφείλεις νὰ ὑπολογίζῃς τὰς στιγμὰς, δπως ὑπόθεσης τὴν ὥραν, καθ’ ὃν ἡ τρυφερὰ Μίς ἔχει παύσει νὰ ἐνασχολῇ τὰς σιαγόνας της, καὶ ἀφ’ οὗ λάβῃς καὶ Σὺ τὸ γεῦμά Σου, πρέπει νὰ θέσῃς τὸ Froak-Coat, δηλ. τὴν ρεδιγγόταν Σου, νὰ ἐμφανισθῆς εἰς τὴν αἰθουσάν της, νὰ συστηθῇς εἰς διλας τὰς ἔκει εὑρισκομένας μονοτόνους μορφάς, ὡς δ φίλος τῆς Μίς Διλα ἡ τῆς Μίς Φλώρα, τῆς ἐρωμένης Σου δηλαδὴ, νὰ ἀναμιχθῇς ἐπ’ ὀλίγον εἰς τὴν γενικὴν συνομιλίαν περὶ τοῦ Ἀφγανιστάν, καὶ είτα νὰ καθησης πλησίον τῆς αψυχῆς σου, καὶ νὰ τελέσῃς πανδήμως μετ’ αὐτῆς τοὺς ἐρωτάς Σου... ἀναγινώσκων εἰς αὐτὴν τὴν «Σραϊρανη ἡ τὰ θρησκευτικῶτερα χωρία τοῦ Μίλτωνος. Η φλογώδης αὐτὴ ἐρωτικὴ διάχυτις θὰ διαρκέσῃ τρεῖς ἡ τέσσαρας ὥρας καὶ περὶ τὸ μεσονύκτιον, θὰ ἐπανέλθῃς εἰς τὸ δωμάτιόν Σου κατομιγευμένης, έσαν ήσαι «Αγγλος φουρκισμένος, έσαν ήσαι Ιταλός, «Ελλην κτλ. καὶ δὲν σοὶ ἀρέσκει, συνάπτεις ἐρωτας μετ’ Ἀγγλίδος....

*
«Ω Βύρων! Βύρων! Βύρων! Πόσον εἶχες δίκαιον γενόμενος ἀρνησίπατρις καὶ κηρύξας τὸν πόλεμον καθ’ ὅλων τῶν ἀκατανοήτων δντων, ἔτινα καλοῦνται Μίς. Εἶχες δίκαιον νὰ τρέχῃς πρὸς Θήραν Ἀνδαλουσίων παρθένων καὶ Βεσπορίων Σαρκῶν. Καὶ εἶχες δίκαιον νὰ γράφῃς δτι τὸ μέλι ἐνταῦθα εἶναι κηρός, ἀφ’ οὗ οἱ «Ἀγγλοις δμιλοῦν καὶ αὐτοὶ περὶ Σελήνης τοῦ Μέλιτος!....

Timeson.